

serà, si no remot, almenys inintelligible per les noves generacions, si no els preservem de l'oblit tots aquells atuells, i eines... i en general testimonis de les èpoques que ens han precedit.

UN MUSEU DEL POBLE

Diguem-ho ben clarament: el projecte és que, mentre el municipi no disposi d'unes millors instal·lacions, la rectoria faci una suplència més, entre les tantes que l'església ha fet per preservar la cultura i que doni acolliment a un museu ni pobre ni ric, ni genèric ni especialitzat, senzillament UN MUSEU DEL POBLE DE SANTA EULÀLIA DE RONÇANA.

—Què hi posarem? Hi posarem tot el que entre tots recollirem, és a dir: tot allò que ens parli de la humil història del petit poblet de Santa Eulàlia,

LA HISTÒRIA DEL NOSTRE POBLE.

De moment podrem mostrar unes sales que conservaran l'estil i l'aire de la construcció d'altres èpoques, on podrem ensenyar-hi unes grutes del segle XVI-XVII que ens parlen d'èpoques d'intranquil·litat i inseguretat; unes sítges de l'Alta Edat Mitjana, de quan el gra era guardat en temps de fam o de guerra a la Sagrera —aquell espai a l'entorn de l'Església que ningú no gosava profanar amb els saqueigs que estaven a l'ordre del dia—; i podrem exposar-hi una pistola de pedra foguera de l'obrador de Ripoll (?) trobada a les golfes de la rectoria o unes monedes de l'any 1614 amb la inscripció «Barcino Civis» trobades dins d'una sitja amb la terra i els trossos de ceràmica heterogènia...; tot això sense fer esment dels objectes de culte que hem rebut dels nostres avant-passats i que més que no catalogables entre peces de tresor hem de valorar com a signes d'identificació d'una comunitat cristiana de la qual, els cristians actuals de Santa Eulàlia de Ronçana, han après de conèixer i d'estimar Jesucrist.

UNA OBERTURA AL FUTUR I ALS ALTRES POBLES

Hi ha tot un grup de joves, i no tant joves, interessats a fer realitat la bella idea de fomentar l'estima per tot allò que ens identifica com a comunitat; amb el doble vessant d'aplegar en un lloc on siguin visibles aquests objectes que escampats no podrien ser lliçó per ningú, i d'ajudar a tothom qui a casa seva tingui objectes d'aquests que no els menystingui ni els malvengui, ans al contrari els estimi i els valori com a testimonis d'una passat que fa possible que nosaltres siguem avui el que som: un poble diferenciat de tots els altres pobles de la terra, amb una rica cultura que no podem deixar perdre perquè en seríem responsables davant de l'harmonia i de la història dels pobles de la terra.

Pere Farriol i Vinyes